

paa Lehn og Stambuse blev mere almindelig enten ifølge Bevillinger eller ifølge en ny Lov, saa vilde hans Arbejdskræfter i tredje Departement for at føre Controlen tilbørlig ved disse Salg ikke være tilstrækkelige; da maatte han paa lægge Staten yderligere Udgifter for at kunne føre denne Control. Da jeg anførte dette i en tidligere Sag, svarede den høitærede Justitsminister hertil, at det var ganske rigtigt, at hans Arbejdskræfter til at udføre dette Hverv slog ikke til, men, sagde han, han havde gjort Forslag i Finantsloven til en Udvidelse af 3die Departement; for at bestride de med Udskrivningsvæsenet forbundne Forretninger, og forsaavidt det blev bevilget, havde han i denne Udvidelse af Departementet ogsaa erhvervet sig den fornødne Arbejdskraft for at udføre Controlen ved Salg af Bøndergods paa Lehnene. Han har altsaa forlangt saa rigeligt for at udføre Arbejdet ved Udskrivningsvæsenet, at han der ogsaa har vundet saa megen Arbejdskraft, udenfor hvad han behøvede dertil, at den blev tilstrækkelig til at føre Lehncontrolen. Jeg mener nu for det Første, at, om end Rigsdagen vilde bevilge en Udvidelse af Contolret, endogsaa for at fuldstændiggjøre Arbejdskræften for Lehncontrolen, saa maa det dog antages, at Rigsdagen kun kunde være tilbøielig til at gjøre dette, naar Tingene kaldes med sit rette Navn, og at den blev søgt som en forøget Arbejdskraft for at udføre denne Control, og ikke at det kom til at gaae under det Navn, at det var for at bestride de til Udskrivningsvæsenet hørende Forretninger. Da nu Minoritetens Forslag blot gaaer ud paa at bevilge en midlertidig Forhøielse for dette Finantsaar af 4000 Rbd., og da man, selv om man endnu idag vilde udstede en heel Mængde Bevillinger til at sælge Bøndergods, dog ikke i det Finantsaar, hvorfor denne Lov skal gjælde, vilde med Rimelighed kunne vente, at Lehncontrolen vilde komme til at savne Arbejdskraft i nogen høi Grad, da der jo maa antages at hengaae en Deel Tid med Underhandlinger og andet

Saadant, inden Kjøb affluttes, saa har jeg antaget, at den forlangte Sum for et Aar maatte saa meget snarere kunne nedsettes betydeligt. Det er af disse Grunde, jeg har antaget, at, dersom der blev Spørgsmaal om at stemme for Minoritetens Forslag, saa maatte dog de forlangte 4000 Rbd. for indeværende Aar kunne nedsettes til 2000 Rbd., og disse Grunde finde ligesvem Medhold i den høitærede Justitsministers tidligere Utringer.

Formanden: Jeg skal bemærke, at den Forudsætning, at Udvalgets Mindretals Forslag skulde komme under Afstemning, ganske vist vil gaae i Opfyldelse; thi dette Forslag vil blive bragt til Afstemning forinden Udvalgets Fleertals Forslag, og altsaa vil ogsaa den ærede Rigsdagsmands Ændringsforslag, der er et subsidiairt Ændringsforslag til Udvalgets Mindretals Forslag, komme under Afstemning forinden Udvalgets Fleertals Forslag. Mindretallets Forslag er nemlig selv ikke andet end et Ændringsforslag til Fleertallets Forslag.

J. A. Hansen: Det har altsaa været saameget mere nødvendigt for mig at motivere det, som jeg har gjort.

Barfod: Det er en Udtalelse i det ærede Udvalgs Betænkning, tilligemed en Udtalelse af den høitærede Justitsminister, som foranlediger mig til at tage Ordet og til at anmode Thinget om Tilladelse til, et Dieblit at opholde det. Jeg tager neppe fejl, naar jeg antager mig at være den nærmeste Anledning til, at Udvalgets Betænkning har omtalt Arkivvæsenet og characteriseret dette Arkivvæsen som maadeligt og kostbart; Udtrykket „maadeligt“ kommer paa Udvalgets Konto; dermed har jeg Intet at gjøre og skal derfor ikke nærmere forsvare det. Jeg skal imidlertid tillade mig, i Modsatning til, hvad den høitærede Justitsminister nylig fremførte, at gjøre opmærksom paa, at der med Hensyn til Arkivvæsenet finder Ting Sted, som berettiger til at bruge en mindre smuk Betegnelse om dette Arkivvæsens Orden.